

III. POTOPA SVETA

Stavba korábu

Na zemi už žilo veľa ľudí, ale boli stále horší a páchali zlo. Pán Boh olutoval, že stvoril na zemi človeka a povedal:

"Vyničím z povrchu zemského ľudí, ktorých som stvoril: človeka a zvieratá, plazy a vtáctvo nebeské."

Len Noe našiel milosť u Pána. Noe bol muž spravodlivý a zbožný. Preto mu Pán Boh povedal, že na zem zošle prúdy dažďa, ktorý zatopí všetko na zemi.

Potom Boh povedal, aby urobil koráb z cyprusového dreva.

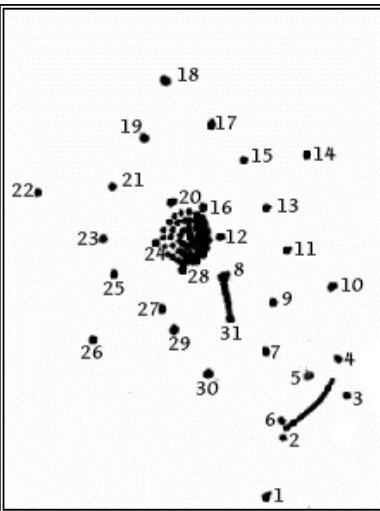

Otázka: Čo kázal Boh postaviť Noemovi ?

Vymaľuj:

Pospájaj:

Rozhovor v parku:

- Tá lavička v parku je čerstvo natretá.
- Ako prosím?
- Nazeleno

V obchode:

- Tak dievčatko, čo by si chcelo?
- Ja by som chcela čokoládu. Ale mamka chce maslo...

prevzaté, spracoval MŠ

† Farský list

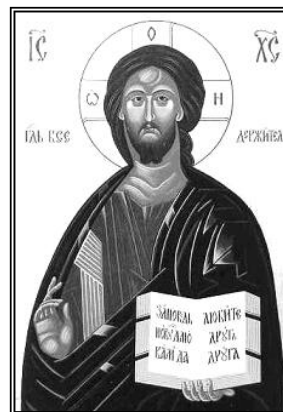
Číslo 48 9.december 2007

Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Križa, Prešov-Sekčov

Príprava na sviatky Narodenia Pána

Práve vo vianočnom čase si viac ako inokedy uvedomujeme, že mnohé naše vzťahy k ľuďom, často aj k najbližším, sú zdeformované vzťahom k materiálным a egoistickým záujmom. Zo všetkých osobných vzťahov je však jeden najdôležitejší, lebo živí všetko ostatné – a to je vzťah k Bohu...

Boh sa kedysi prejavil v dejinách starozákonného ľudu. Vrcholom jeho zjavenia bola udalosť Vianoc – vtelený Boží Syn sa narodil z Panny Márie. Pán Ježiš povedal: „Kto vidí mňa, vidí Otca“ (Jn 14, 9). Život, učenie a spásne dielo Ježiša Krista zachytili svätopisci pod vedením Ducha Svätého na stránkach Nového zákona. Hoci Kristova viditeľná prítomnosť skončila jeho nanebovstúpením, on ľudí uistil, že zostane s nimi až do skončenia sveta. A naozaj ostáva vo svojej Cirkvi – zvlášť vo svojom slove a vo sviatostiach...

Čítanie Písma, spojené s modlitbou, sa môže stať vašim každodenným a príjemným záujmom. Prorok Izaiáš napísal: „Hor'sa, vystúpme na vrch Pánov, do domu Jakobovho Boha, nech nás poučí o svojich cestách a budeme kráčať jeho chodníkmi“ (Iz 2, 3)...

Ďalším priestorom, ktorým Boh prehlbuje životný vzťah s ľuďmi sú sviatosti. Z nich treba čo najčastejšie prijímať sviatosť pokánia a Eucharistiu. Sviatosť pokánia uzmiereuje s Bohom i s ľuďmi a Eucharistia je priamym sviatostným spojením s Bohom...

V rámci prípravy na Vianoce vás naliehavo vyzývame ešte k dvom konkrétnym prejavom správneho vzťahu k Bohu: je to

svätenie nedele a ochotná služba bližným. Nedajte sa strhnúť k znesväcovaniu nedele nákupmi. Prežívajte nedelu kresťansky. Stredobodom nedele nech je aktívna účasť na bohoslužbe a potom čas venovaný rodine, duchovnému i telesnému pookriatiu.

Pamätajte tiež na to, že najdôležitejším darčekom pre bližných nie sú v prvom rade veci, ale dobrý vzťah k nim – prítomnosť pri nich, záujem o nich, vaša slúžiaca láska. Táto láska vám bude diktovať aj to, čo treba urobiť pre ľudí v materiálnej oblasti. Nech nik v našom okolí netrpí núdzou, nech každý pocíti starostlivú lásku...

Modlime sa navzájom za seba, aby sme využili toto prípravné obdobie (Filipovku) na trvalé upevnenie nášho vzťahu k Bohu, ktorý sa v Kristovi – z lásky k nám – stal človekom.

Sviatosť manželstva – Bohom chcená rovnosť i rôznosť

„Človek je osoba, a to muž a žena v rovnakej miere. Obaja totiž boli stvorení k obrazu a podobe osobného Boha.“

V hebrejčine sú slová „muž“ a „žena“ dva tvary rovnakého kmeňa - „iš“ a „išša“. Takto je vyjadrená ich rovnosť. A to mužovi žena a žene muž. Sú si rovní, ale predsa sú odlišní - jeden v druhom nachádzajú svoju identitu. Muž a žena sú stvorení pre seba, takže obaja spoločne a každý sám pre seba sú, ako bytosti schopné lásky, obrazom Boha. Biblia to vyslovuje v obraze, ktorý je práve tak poučný pre primitívneho človeka, ako aj pre znalca modernej hĺbkovej psychológie: Eva je stvorená z rebra muža, to znamená, že je jeho pravým protipólom a odpovedá hlboké potrebe jeho srdca. Adam sa teší z daru, ktorý mu Boh dáva v postave ženy. Je privedená k mužovi, ktorý jej dáva meno a tým je vyjadrená jeho vedúca úloha. Nie je tu náznak, že by muž videl v žene niečo menejcenného. Naopak. Je potešený rovnosťou, totožnosťou, ktorú v nej vidí: „*Toto je teraz kosť z mojich kostí a mäso z môjho mäsa, preto sa bude volať mužena, lebo je vzatá z muža.*“ (Gn 2, 23)

Muž objavuje ženu ako druhé „ja“ toho istého ľudstva. Muž a žena sú stvorení, to znamená, že sú chcení Bohom: a to ako v dokonalej rovnosti ako ľudskej osoby, tak v ich vlastnom bytí muža a ženy. „Byť mužom“, „byť ženou“ je dobré a Bohom

chcená skutočnosť. Obaja majú nepomíňajúcu dôstojnosť, ktorú im udeľuje bezprostredne Boh, ich Stvoriteľ. S touto dôstojnosťou sú Božím obrazom. Svojím „mužským bytím“ a „ženským bytím“ odzrkadľujú Stvoriteľovu múdrosť a dobrotu.

Z rozdielnosti prirodzenosti vyplýva aj rozdielnosť postavenia muža a ženy v rodine. Mužské vlastnosti uschopňujú k riadeniu, ženské zase k oddanosti, službe a obetavej láske.

MZ.

Gréckokatolícke pútnické miesta - Hrabské

Hrabské – obec v okrese Bardejov, leží v severozápadnej časti Nízkych Beskýd pri štátnej hranici s Poľskom.

Obec založili na zákupnom práve po roku 1338 v chotári obce Malcov. Pomenovanie obec dostala od staršieho názvu potoka, ktorý preteká údolím s hojným výskytom stromov – hrabov. V chotári je viac ako 14 minerálnych prameňov.

Gréckokatolícky chrám, zasvätený sv. veľkomučeníkovi Demetrovi, pochádza z roku 1822.

Farnosť Hrabské bola v roku 2001 povýšená ako rodná obec blahoslaveného mučeníka ThDr. Vasiľa Hopku (*21.04.1904), svätiačeho prešovského biskupa, na miesto každoročných eparchiálnych slávností, ktoré sa konajú v sobotu (príp. nedeľu) po 11. máji (Je to výročný deň jeho biskupskej vysviacky).

Biskup P. P. Gojdič predvídajúc v Československu politický rozvrat, obrátil sa na Svätú stolicu so žiadosťou, aby dostal pomocného biskupa. Prešovská eparchia mala takto po prvýkrát vo svojej histórii pomocného biskupa. Vysvätený bol biskupom Pavlom Gojdičom, OSBM, v Prešove dňa 11. mája 1947. Za svoje biskupské heslo si zvolil slová z veľkňazskej modlitby Ježiša Krista (Jn 17, 21): „Aby všetci jedno boli.“

Biskup Vasiľ Hopko sa stal pravou rukou biskupa P. Gojdiča. „*Podriadil sa všetkým nariadeniam sídelného biskupa, na ich splnenie vynaložil všetky svoje sily a duševné dary, nasledoval ho dôstojne a hrdinsky.*“ Pri svojich vizitáciách po farnostiach povzbudzoval veriacich vo vernosti viere, plneniu si svojich

náboženských a občianskych povinností, láske a vernosti k svojej cirkvi a východnému obradu.

Násilnú pravoslávizáciu odmietol, preto bol od konca apríla 1950 v domácom väzení. V noci 15. mája 1950 ho odviekli s ďalšími významnými predstaviteľmi Gréckokatolíckej cirkvi do internačného kláštora v Báci. Pri výsluchoch ho orgány štátnej bezpečnosti podrobili neludskému fyzickému a psychickému týraniu a prinútili podpísať vykonštruované výpovede o

zakladaní ukrajinských nacionalistických organizácií (UPA) a aktívnej podpore „banderovských teroristov“. Osobitný proces s ním sa uskutočnil v Bratislave 24. októbra 1951. Na hlavnom pojednávaní našiel ešte toľko síl, že označil svoje výpovede za vynútené násilím. Štátnym súdom v Bratislave bol odsúdený na 15 rokov väzenia. Vedľajší trest: peňažná pokuta vo výške 20.000 Kčs, konfiškácia osobného majetku, strata občianskych

čestných práv na dobu 10 rokov. Dôvod: Zločin vlezrady a zločin vyzvedačstva podľa Zák. 231/48 Zb.

Po dlhoročnom väznení a mučení začal trpieť silnou nervovou depresiou, ku ktorej sa pridružili aj iné choroby. Vedenie väznice sa obávalo, aby nezomrel vo väzení, preto mu roku 1964 prerušili trest a internovali ho v kláštore v českom Oseku.

Po vypršaní trestu a po krátkom pobyte v Košiciach v roku 1967 musel odísť opäť do Oseku, kde žil v „starobinci“. Až na jar roku 1968 sa mohol vrátiť späť na Slovensko. Ihneď sa zapojil do aktivít na legalizáciu Gréckokatolíckej cirkvi. Od roku 1968 pôsobil v Prešove. Dňa 2. apríla 1969 bol menovaný za svätiačeho biskupa Prešovskej eparchie.

Zomrel v Prešove 23. júla 1976 v piatok o tretej hodine popoludní. Bol pochovaný v krypte Katedrálneho chrámu sv. Jána Krstiteľa.

Počas exhumácie bola v jeho telesných ostatkoch toxikologickou skúškou potvrdená nadmerná prítomnosť jedu arzenu, ktorý podľa analýz musel byť v takom množstve podávaný po dlhý čas.

Farnosť Hrabské bola už od roku 2001 povýšená ako rodná obec biskupa Vasiľa Hopku na miesto každoročných eparchiálnych spomienkových slávností, konaných druhú alebo tretiu májovú nedeľu.

Cirkev uznala biskupa Vasiľa Hopku za mučeníka viery. Pápež Ján Pavol II. ho 14. septembra 2003 v Bratislave-Petržalke vyhlásil za blahoslaveného.

Jeho sviatok je stanovený na 11. mája (deň biskupskej vysviacky).

Jeho telesné ostatky sú uložené v Katedrálnom chráme sv. Jána Krstiteľa v Prešove v ľavej bočnej kaplnke.

Relikvie bl. biskupa Vasiľa sa nachádzajú aj v Gréckokatolíckom chráme sv. veľkomučeníka Demetra v Hrabskom. Slávnostne boli uložené na chrámový sviatok sv. Demetra - v nedeľu 26. októbra 2003.

Podľa Dancák, F.: Homo viator spracoval oMZ.

Farské aktuality

- od **15. novembra** sme začali **pôst pred narodením Pána – Filipovku**. Počas *Filipovky* pokračujeme katechézami na tému Božská sv. liturgia. Najbližšie bude katechéza **13.12.2007 o 19:00**.

- **v pondelky a v piatky** je možnosť stretnutí v Pastoračnom centre pre **našu mládež**. Náplň stretnutí je podľa požiadaviek a záujmu: stolný tenis, katechézy, rozhovory, prednášky, workshopy...

- začali aj prípravy na **ďalší ročník Dobrej noviny** vo farnosti – vianočné koledovanie - a tiež **vianočné pásmo**. Deti, ktoré by mali záujem zapojiť sa do týchto aktivít, nech prídu na piatkové stretnutia v čase od 16.00 do 18:00.

- v nedeľu **16.12.2007** pri sv. liturgii **o 11:45 v Katedrálnom chráme** sa uskutoční **rozposlanie koledníkov Dobrej noviny**. **Koledníci z našej farnosti** aktívne **prispievajú** k slávnosti svojím **spevom**.

- **na sviatok Narodenia Pána** Vás srdečne pozývame **o 15:00** do nášho chrámu, kde sa vďaka vzájomnej spolupráci animátorov Ivky a Daniela, p. Servickej a našich ratolestí uskutoční vianočné pásmo, ktoré postupne prerastá do peknej tradície.

- **na sviatok Zhromaždenia k presv. Bohorodičke deti s Dobrou novinou navštívia Vaše domácnosti, aby koledovaním pomohli** svojim chudobnejším kamarátom v Afrike.

- chceli by sme pri farnosti **založiť aj občianske združenie**, ktorým by sme chceli získať finančnú pomoc pre jednotlivé aktivity vo farnosti. Kto by bol ochotný pomôcť rozbehnúť túto činnosť, nech kontaktuje členov Pastoračnej rady alebo kňaza.